

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

verna, och blifvit fångad förån år 1748, 49, 50 och då hon i stor myckenhet om höstetiden inkomet i Läns Norra Skärgård, imellan Strömstad, Ronhamnen och Gräsvärne. Från år 1752 til närmaste tid har hon i September, October, November December månader, förr och sedanare, stiget til sitt denna, och uppå grund i Skärgården, utan för Göteborg, och vid Marstrand: orter, där hon i första tillhaft sit stamhåll. Och tyckes en blidare Förbyn fogat dessa lefwande Rikedomar ej vågat längre döpta i sit djupa mörker, sedan Kongl. Majestät, uppå Tyskens Ständers tilsynskan år 1752, vidtaget de alrättigaste medel och utvägar, at igenom præmier och ra formåner upphjälpa Saltsjö - Fisserierna.

Wetenſkapen och handelaget at gela och förfallen, var år 1752, (a) då Fisket började sit nya dehwarz, här å orten hufvudt aldeles ej obekant. Där har Insaltningsfättet mer och mer blifvit til fulloighet bragt, sedan Kongl. Majestät år 1754 den April nädigst utfärdat et serskilt Reglemente för de Fisserier, och Kongl. Commerce - Collegium samma år utgivvet en beskrifning om Sill - och Saltsjöfiskans och insaltning, erkänd af siflwe Holländare, hvaraf Utdrag blifvit här i Staden trykta, jämte ytterligare underrättelser, inrykta i Götheborgska Västbladen, år 1754, N:o 42, och år 1755, N:o 27.

Åmnet fortsättes flera gånger.

(a) Det nuare Sille - hwarzit räknas af andra från 1753, och af Herr Prosten Jacobson, i sina Tabeller, ifrån den dagen, som berättelsen om Prinsessan Sophie Albertinas Födelse ankom. Hugnelig dag i flera nätter!

Hvad Nytt i Staden?

den 26 Februar. 1759.

Korta Lårla Nyheter.

Februarius är andre Månaden i vårt borge-liga år, och leder sit mycket Latiniska namn af det ur-gamla ordet Februare, som icke hwar tusende förstår. Det betyder så mycket, som rensa de dödas grifter, och dermed försona de afledne. Högtiden Februa firades af de Romare i 12 dagar i slag vid denna tiden: då en svärm af Ynglingar lopp omkring i staden Rom med blossande faktor och waxljus, at likasom å myo in-wiga och rensa densamma från all oråtwisa. Gatorne zirades med nakne, men likwäl bewapnade Ynglinger, som gofwo de förbigående en slång af pistan, hvilket ingen Patriot misstykte, emedan pisteslängen i de-ras tankar gjorde folket fruktsamare. Kejsar Augustus har genom offenteligt förbud afflaffat denna vårfäspen.

Hjortar stupade i denne månad för färdige Skytter, och blefwo et offer å Jagt - Gudinna Diana. Enskarne kalla denne Månaden Hornung; och Jägare föregiswa, at hjorten fäller vid denna tid sina horn. I Danska Almanachan heter han Blide - Maaned, derfore at han stundom synes lindrig. Han är i år, som tillforene, Januarii broder, mest dimbig och töfnagttig. Fordom hade han 29 dar; men en är sedermora från-tagen, och tillagd Augusti månad, Kejsar Augusto til åra. I hela Januarii Månad war ondt väder, slåt uppå fotren, och dimbor öfwer hufvudet. Jag mins ingen

ingen hel dag, som waret klar, före den 21 Febr. N
gra gångor blåste det alswarsamt. Hårlig frukt af
dagars anmärkningar öfwer väderleken! Will ing
skänka mig en Thermometer, som duger?

Den 4de Febr. syntes et Lust- eller Himmel
ken, icke wet jag, huru många grader norr om mån
men det ståpade en Cirkel, hvars diameter var o
skrifweligen stor. Lusten var ganska klar, och H
melsteknet stod aldeles öfwer mit lärda Zenith.
gaf i början mörktöda strålar ifrån sig, med starka
reflexion åt öster och väster. Sedan skilde det sig i
half-cirkel, och drog sig från kläckan 6 til 7 uti en
fäare och gulagtig färg längre til väster, och försma
änfteligen, til mångas innerliga fägnad, kläckan
8 om astonen. Detta genomlärda rön har en imp
naturnunnig lärare uppsatt, och dermed rikat mi
Samlingsar.

Fastelags-Söndag firades fördom af fö
ge Christne med mycket frässeri: hvarsöre han och
sades för Röd-sundag här i Sverige. Detta synt
ga öfverflöd försönades föga båtre med **Fastelag
riset**, som ingen fick undanbedja sig, icke en gång
ster-Fruerna.

Carnevalen kommer af Caro eller Carneval
det är farvål mit kött!

Hetwågg hålls likaledes för samma som **Hvit
weg**, det är bort med mjölk. Hvit betyder mjölk
gamla Swenskan, och hon war ej mindre förbuden
ost och smör, kött och ägg. Ån om **Hetwågg** ha
de måste bjuda farvål på fete Tisdagen.

Aske-onsdag är fjärde dagen i denna We

och med honom börjades den hårdare Fastan. Wåre
Catholiske Försäder strödde aska på sina husväuden, när
den heliga Swältestiden ingick; och deraf heter dagen
Aske-Onsdag. Har han någon tråta med Dömmel
onsdag, så råkas wi väl framdeles.

Innan jag wet et ord utaf, hwad jag skulle wi
dare gripa til, får jag et Fastelags-Ris ifrån vår hur
tiga Sappho, som kännes ej wid sista Eycl-önsfning.

Här höre wi Hannes egna stämmor.
En quick och Witter Skalk (a) mig mycken heder gör,
At han tilägnar mig, det honom hielf tilhör:

Hur wacker versen är, jag mig doch frihet tar,
At säga; Derutti stått ingen del jag har.
In mindre står mig an, det lärda Mann at bär,
Som warit för vårt Rön och Grekland en åra.
Wid Sapphos Verser man ei mina litna må;

Et steg på Helicon jag lägre ner wil stå.
At Skeppen unna godt, jag mig väl hågad finner,

Gaff jag på vers derom mig intet yrca har.
Vch om min önskan rätt sin fulla framgång winner,

All wäldsamhet mot dem sig fåfäng möda tar.

At hjertat gerna jag i Himplens wård dem lämnar;

Men ingen tår för dem jag fälla nånsin ämnar.

(a) Jag kan icke så noga skilja, antingen vår Skaldemö skrif
vet Skald eller Skalk. Det sednare håller jag mig wid;
och tackar för öfrigt, både å egena och min Hjelpares wå
gnar, för Diskastan.

Kundgdrelser.

En liten Hunde-fädja, af 3 til 4 almars längd, är
bortstulen i försleden Weka. Lion som waret fångslad
deruti, önskar tjuswen lycka til, at hwarken blifwa hängd
eller gripen: ågaren deremot losvar 4 Dal. Sint åt
den, som stäffar tjus och fädja til rätta.

På Stockholms-Källaren, och 3 Remmare, wän
tas friska Gäster til friska Østron: jag lägger och til
friska

frista penningar. Orsaken, at Østron åro ej minda falsynta än dyra, är det öfverflödiga Sill-fisket, so lönar mer än bryderiet med några Østron. På Källaren kostar hundrade 5 Dal. För trået, som hålls knapt 300, får Bonden 10 Dal. nu för tiden.

Murmästare-Åmbetet här i Staden, som består af 6 Mästare, försedde med 45 Arbetare, låter Almisten weta, at det har nu mera händerna aldeles ledig. Detta är et bedröfvetligt Himmels-teken i en stad, so utviser så många ödecomter, men kanste få Besöfere af de waragtigare Bygnader.

Sma Kyrko-Tidningar.

Uti Svenska Församlingen åro döpte i Göse- och 2 Sill-barn: Wigde Skepparen, Olof Hultin, och Jungfru Cornelia Liljeberg; åfwen Kyparen, Andreas Peterson, och Jungfru Gerda Nyberg: Begravne, Jungfru Martha Christina Pö Stads-Timmermannen, Thore Jonszon, och 1 Barn.

Uti Dyka Församlingen född i Göse-barn.

Uti Kronhus-Församlingen Wigde, Soldaten Carl Orn och Enkan Elin Nits Dotter; Soldaten Lars Mård, och Enkan, Martha Jägersten: Död en fattig Man ifrån Bredan Sökn i Wester-Göthland.

Korta Stads-Nyheter. Götheborgska Wexel-Coursern.

Ondsdagen. Lördagen.

London	54 $\frac{1}{4}$	54 $\frac{1}{4}$	Dal. Km.
Amsterdam	50 $\frac{1}{2}$	50 $\frac{1}{2}$	M:t Km.
Hamburg	48 $\frac{3}{4}$	48 $\frac{3}{4}$	M:t Km.

Antommen är Skepparen Hans Lund ifrån Newgate med Skofst Salt och Slipstenar. Underligt, om Skiften och Sandsten, och kanste fiera til bryne tjenliga stenar, ej finnas i sin och våra Fädernesbygd!

Utgångne åro Skepparene, Eric Schallin til Hamburg med Sill, och James Stephen til Scotland med Järn och Bröd.

Resande är Herr Capitaine Hjerta ifrån Carlserona, kommen med Fregatten Falk, och bor på Stockholms-Källaren.

N:o 10.

Götheborgska Sagafinnet.

den 5 Martii. 1759.

Fortsättning af Historien om Götheborgska och Bohuslänsta Sille-Fångsten.

Wälkomme åter, räcke Sille-Svärmar, och besöker än våra stränder, än papper! Hvar var det, som jag lemnade Er sista gången? I worn ånnu icke rått inquarterade i Edra Tunnor. Jag simakade på Sil-laken, och slutade i det samma med et trykfel, som lyser i de flesta Exemplaren. Det står N:o 27 för 36. Onsfeligt, om inga väsendteligare begås i dag, då jag kommer i bråk med Tunnor Sill.

Som förlingen af denna handelsvara hade sin förmåsta afgang i Stockholm, och flagomål derifrån hördes, at Svenska Sillen, eagtad all vår insigt, varit för löst inlagd, och icke nog packad, at ej förtiga, huru liten och stor, mager och fet, blifvit om hvar annan lagd, och sammanblandad: så hafwer Kongl. Commerce-Collegium, at förekomma slika misbruk, utsedt och tilsforordnat Sille-Buys-Skepparne, Häggren och Strandberg, at såsom Upsydningsmän i Götheborg, och närbelägna Skärgårdar, åga inseende öfwer Sillens gelning, Salt- och inlägning. Hafwa dese Sill-Intendenter något at påminna; så är Reglementet af den 8 April 1754 deras Regel, utom Un-